

Annabel Lee

Pentru Cor mixt, Campane și / sau Pian

Edgar Allan Poe

Trecut-au ani, ani mulți de când,
Pe-un țârm al mării viorii,
Trăia o fată pe care o veți fi cunoscând
Cu numele de Annabel Lee;
Și-acca fată trăia doar cu un singur gând:
De-a-mi fi dragă și de-a mă iubi.

Eu eram un copil, ea era o copilă
Pe țârmul mării viorii;
Dar ne iubeam cu o iubire mai tare decât însăși iubirea
Eu și-a mea Annabel Lee,
Cu o iubire pe care serafii din ceruri
Începură a ne-o pizmui.

Și-aceasta a fost pricina pentru care, demult,
Pe țârmul mării viorii,
Un vânt adie dintr-un nor, ucigând
Pe draga mea Annabel Lee
Atunci, inaltele-i rude veniră
Ducând-o departe de-acăi,
Ca s-o aşeze-ntr-un mormânt
Pe țârmul mării viorii.

Îngerii, nicicum atât de fericiti în ceruri,
Pizmuindu-ne, au prins a veni,
Da, aceasta era pricina din care (așa se și zice
Pe țârmul mării viorii)
Un vânt adie într-o noapte din nor,
Ucigând și-nghetând pe draga-mi Annabel Lee.

Dar ne iubeam cu-o iubire mai tare decât
A celor mai vârstnici ca noi,
A multor mai vrednici ca noi,
Și nici îngerii însăși din cerul cel sfânt,
Nici demonii-n iad nu vor ști
Să abată vreodată sufletul meu de la sufletul
Limpedei Annabel Lee.

Căci nu-i lună în zări, făr' s-aducă visări
De la draga mea Annabel Lee,
Și nici stele răsar făr' să văd ochii mari
Ai limpedei Annabel Lee;
Și când noaptea suia, stam întins lângă ea,
Draga mea, draga mea, viața, mireasa mea,
În mormântu-i dintre ape vii,
În groapa-i dintre fremătătoare ape vii.

Trad. de Dan Botta

Moderato q = 100

SOPRANO

ALTO

TENOR

BASS

Tubular Bells

Piano

Moderato q = 100